

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 17. maja 1890.

§ 1.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 9. maja 1890,

którem przepisy dotyczące się okresu nauki i służby
pomocników farmaceutycznych zostają zmienione.

Ze względu na przepisy porządku nauk i egzaminów dla farmaceutów z dnia 16. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 200) rozporządza się na zasadzie postanowienia §. 2 lit. e ustawy z dnia 30. kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 68) co następuje:

1. Na naukę aptekarską przyjmować należy tylko takich kandydatów, którzy świadectwem lekarza urzędowego Władzy administracyjnej miejsca zamieszkania, albo świadectwem lekarskim przez tegoż lekarza urzędowego potwierdzonem udowodnią, że posiadają odpowiednią zdatność fizyczną a świadectwem szkolnem, ważnem w państwie, że skończyli z pomyślnym skutkiem szóstą klasę gimnazjalną lub szóstą klasę szkoły realnej, w którymto ostatnim przypadku winni nadto złożyć świadectwo potwierdzające, że w gimnazyum publicznem zdali z dostatecznym skutkiem egzamin z języka łacińskiego w rozciągłości odpowiedniej wymaganiom sześciu pierwszych klas gimnazjalnych.

2. Okres nauki dla uczniów aptekarskich ustanawia się w ilości lat trzy.

Dla kandydatów, którzy zdali w gimnazyum egzamin dojrzałości, skraca się okres ten do lat dwóch.

3. Egzamin aptekarski zdać należy niezwłocznie po upływie przepisane go okresu nauki i rozpocząć nauki farmaceutyczne w uniwersytecie od początku tego roku szkolnego, który nastąpi bezpośrednio po złożeniu z pomyślnym skutkiem egzaminu aptekarskiego.

4. W takim razie, gdy z powodów na szczególne względy zasługujących potrzebne jest odroczenie terminu do złożenia egzaminu aptekarskiego, prośbę o osobne do tego pozwolenie podać należy do ministerstwa spraw wewnętrznych za pośrednictwem Władzy administracyjnej i dołączyć do niej metrykę urodzenia, tudzież świadectwa z nauki i praktyki ucznia, uwierzytelnione dowody co do szczególnych okoliczności odroczenia usprawiedliwiających a nareszcie opinią lekarza urzędowego Władzy administracyjnej co do zasługiwania na względy i uzdolnienia ucznia.

Nadto Władza administracyjna postarać się ma o opinią zgromadzenia aptekarzy, jeżeli takowe istnieje i w każdym razie uczynić wnioszek umotywowany co do załatwienia prośby.

Na wypadek potrzeby odroczenia nauk uniwersyteckich przepisane jest w §. 2 Porządku nauk i egzaminów dla farmaceutów z dnia 16. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 200), że w takim razie podać należy o pozwolenie do ministerstwa wyznań i oświecenia.

5. Ci kandydaci farmacyi, którzy wtedy, gdy rozporządzenie niniejsze wejdzie w wykonanie, zdali już egzamin aptekarski i przyjęli w aptekach obowiązki pomocników (asystentów), rozpocząć mają nauki uniwersyteckie najpóźniej po upływie drugiego roku tej służby.

6. Ażeby nabyć prawa do samodzielnego kierowania apteką publiczną, winien farmaceuta udowodnić, że po uzyskaniu stopnia akademickiego magistra farmacyi — o ile nie wchodzi w zastosowanie przepis punktu 7 — najmniej przez lat pięć sprawował w aptece obowiązki asystenta. Z tych pięciu lat służby winien kandydat spędzić najmniej trzy lata w aptekach publicznych krajowych.

Pod tym warunkiem można w pięcioletni okres służby wliczać czas spędzony w aptekach zagranicznych, jakoteż rok w szkołach głównych w celu wyższego zawodowego wykształcenia się spędzony, tudzież jednoroczne lub dwuletnie sprawowanie obowiązków w c. k. aptekach wojskowych przy odslugiwaniu służby ochotniczej jednorocznej.

8. Tym farmaceutom, którzy stosownie do dotychczasowych przepisów ponad okres służbowy w aptekach przed rozpoczęciem nauk uniwersyteckich w przymocie asystentów służyli albo jeszcze służą, wliczać należy ten czas służby w okres pięcioletni, odtąd za правило przyjęty, z tem ograniczeniem, że bezwarunkowo dwa lata służby odbyć należy w przymocie magistra farmacyi.

8. O odbyciu przez farmaceutę przepisanego pięcioletniego okresu służby winien kierownik apteki, w której tenże sprawuje obowiązki,awiadomić Władzę administracyjną I. instancyi, ta zaś po dokładnem zbadaniu odnośnych dowodów i po wysłuchaniu zgromadzenia aptekarzy, potwierdzić ma to w dyplomie magistra farmacyi następującym dopiskiem urzędowym i wyciśnięciem pieczęci urzędowej:

L.

Tenże magister farmacyi N. N. dopełnił z dniem (data) przepisanego obowiązku służby pięcioletniej i przez to nabył kwalifikacyi do samodzielnego kierowania apteką publiczną.

Data.

(Pieczęć urzędowa.)

Podpis
przełożonego urzędu.

Bez tego potwierdzenia żaden magister farmacyi nie może być na podstawie swego dyplomu magistra przypuszczony do samoistnego kierowania apteką publiczną.

9. Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia i od tego dnia tracą moc swoją wszelkie przepisy istniejących porządków gremialnych z jego postanowieniami niezgodne.

Taaffe r. w.

82.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, rolnictwa i handlu z d. 14. maja 1890,

tyczące się ułatwień w środkach mających na celu zapobieżenie roznoszeniu zarazy pyskowej i racicowej w Galicyi i na Bukowinie.

Ze względu na znaczne zmniejszenie się zarazy pyskowej i racicowej w Galicyi i na Bukowinie tudzież na pomyślniejsze stosunki zdrowotne zwierząt domowych w przyległych częściach Rosyi, ministerstwa spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, rolnictwa i handlu uznają za stosowne zmienić §. 16 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 188).

Tenże opiewać ma odtąd jak następuje:

§. 16.

W obrębie obszaru rewizyjnego, w §. 9 ustawy o księgosuszu z dnia 29. lutego 1880 i odnośnych rozporządzeniach wykonawczych z dnia 12. kwietnia 1880 (Dz. u. p. Nr. 37 i 38) wzdłuż granicy rumuńskiej na Bukowinie ustanowionego, gon świń z jednego miejsca do drugiego i z jednego domu do drugiego jest bezwarunkowo zakazany.

Gon świń na pastwisko, do poiska lub pławiska i napowrót, jakoteż przewóz świń na wozach końmi zaprzężonych na targi bydłce lub do stacyi kolei żelaznych i napowrót jest dozwolony także w rzeczonym obszarze rewizyjnym.

Postanowienie niniejsze nie narusza zarządzeń szczególnych, któreby w tym względzie wydał Rząd krajowy w Czerniowcach.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

Falkenhayn r. w.

Schönborn r. w.